

Anstånd med betalning av alkoholskatt som beslutats av Tullverket har medgetts redan på den grunden att den skattskyldige har överklagat beslutet.

Lagrum:

4 kap. 7 § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter; 2 kap. 3 §, 63 kap. 4 § och 5 § skatteförfarandelagen (2011:1244)

Tullverket beslutade den 29 juni 2011 att påföra T.K. alkoholskatt med 14 692 kr för alkoholvaror som han den 18 maj 2006 fört in till Sverige. Beslutet fattades med stöd av 2 kap. 13 § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, LPK. T.K. överklagade beslutet och ansågs samtidigt ha ansökt om anstånd med betalning av alkoholskatten till dess skattebeslutet prövats i domstol. Tullverket avslog den 21 juli 2011 ansökan om anstånd med motiveringen att det inte kunde antas att skattebeslutet skulle komma att upphävas eller att påfört skattebelopp skulle komma att sättas ned.

T.K. överklagade anståndsbeslutet hos förvaltningsrätten och yrkade att han skulle medges anstånd att betala skatten tills saken prövats av domstol. Han anförde bl.a. följande. Tullverkets agerande och beslag var omotiverat. Han har inte haft möjlighet att godkänna beslagsprotokollet. Han har inte köpt mer än högst tre limpor tobak. De inköpskvitton han hade med sig togs i beslag och har därefter försvunnit hos Tullverket. Tullverket har inte varit tillräckligt engagerat i sina försök att få tag på honom. Vid nuvarande beslag har han efter grundlig utredning friats från brottsmisstankar. De aktuella varorna har inhandlats i hans egenskap av privatperson. Mängden produkter överskrider endast i ringa omfattning gränsvärdena. Drycken var avsedd för en 50-årsfest som han var tvungen att ställa in på grund av beslaget. Tullverkets agerande innebär att varorna har blivit förstörda. Tullverkets beslut att kräva betalning utan domstolsbeslut strider mot EU-rätten.

Tullverket bestred bifall till överklagandet.

Förvaltningsrätten i Malmö (2011-09-22, ordförande Tired) yttrade:

Frågan om Tullverkets beslut om skatt har överklagats till förvaltningsrätten och handläggs i separat mål (nr (7123-11) och omfattas inte av denna dom. – – Förvaltningsrätten anser att det i målet inte har framkommit sådana omständigheter som medför att det finns anledning att medge anstånd med betalningen av skatten. Överklagandet ska därför avslås. – Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

T.K. överklagade förvaltningsrättens dom hos kammarrätten och yrkade att han skulle beviljas anstånd med inbetalning av alkoholskatten till dess

förvaltningsrätten avgjort målet om skattskyldigheten för den skatt det var fråga om.

Tullverket ansåg att kammarrätten skulle avslå överklagandet.

Kammarrätten i Göteborg (2012-01-11, Svensson, Hagard Linander, referent, Ihlbom) gjorde samma bedömning som förvaltningsrätten och avslog överklagandet.

T.K. fullföljde sin talan hos Högsta förvaltningsdomstolen.

Skatteverket bestred bifall till överklagandet och anförde bl.a. att det måste ha varit lagstiftarens avsikt att reglerna om anstånd i skatteförfarandelagen (2011:1244) från och med lagens ikraftträdande ska vara vägledande för bedömningen av ansökningar om anstånd med betalning av skatt enligt LPK.

Högsta förvaltningsdomstolen (2013-03-22, Jermsten, Dexe, Ståhl, Saldén Enérus, Silfverberg) yttrade:

Skälen för avgörandet

I 4 kap. 7 § LPK finns bestämmelser om anstånd med betalning av skatt och transporttillägg som beslutats med stöd av bestämmelserna i lagen. I lagrummets första stycke anges följande när det gäller anstånd med betalning av skatt.

En skattskyldig kan av Tullverket få anstånd med att betala skatten om

1. ett beslut om skatt överklagats,
2. det allmänna ombudet hos Skatteverket ansökt om förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor, eller
3. det i andra fall kan antas att skatten kommer att sättas ned.

Enligt den ursprungliga lydelsen av 4 kap. 7 § LPK kunde den skattskyldige få anstånd av tullmyndigheten med att betala skatten om ett beslut enligt bl.a. 2 kap. 13 § överklagats, den skattskyldige begärt omprövning eller det annars kunde antas att skatten skulle komma att sättas ned. I samma lagrum angavs att vissa bestämmelser i 17 kap. skattebetalningslagen (1997:483) skulle gälla i tillämpliga delar. Hänvisningen omfattade bl.a. 17 kap. 2 §. I den bestämmelsen föreskrevs att en skattskyldig som överklagat ett beskattningsbeslut kunde få anstånd om det var tveksamt om den skattskyldige skulle komma att bli skyldig att betala skatten eller om det skulle medföra betydande skadeverkningar för den skattskyldige eller annars framstå som oskäligt att betala skatten.

Hänvisningen till bestämmelserna i 17 kap. skattebetalningslagen togs bort från och med den 1 januari 2003 (SFS 2002:426). Motiveringen var att den i praktiken ansågs överflödigt (prop. 2001/02:127 s. 222). Någon

hänvisning till bestämmelserna om anstånd i skatteförfarandelagen har inte införts efter det att denna lag ersatt skattebetalningslagen.

Frågan i målet är om Tullverket ska medge anstånd med betalning av alkoholskatt redan på den grunden att T.K. överklagat beskattningsbeslutet.

Högsta förvaltningsdomstolen gör följande bedömning.

I 4 kap. 7 § LPK finns tre alternativa förutsättningar för anstånd med betalning av skatten. Även om avsikten kan ha varit att Tullverket vid prövningen av en ansökan om anstånd också ska ta hänsyn till den reglering om anstånd som numera finns i skatteförfarandelagen ger bestämmelsens utformning inget utrymme för detta. Det räcker således med att någon av de angivna förutsättningarna föreligger för att en skattskyldig ska ha rätt till anstånd med betalning av skatten.

T.K. har överklagat Tullverkets beslut om alkoholskatt och ansökt om anstånd med betalning av skatten till dess beslutet prövats i domstol. Mot bakgrund av det ovan anförda har han därför haft rätt till anstånd med betalning av alkoholskatten.

Förvaltningsrätten i Malmö har i dom den 29 augusti 2012 funnit att T.K. är skattskyldig för de införda alkoholvarorna. Frågan om anstånd med betalning av alkoholskatten har därmed förfallit och målet ska avskrivas.

Högsta förvaltningsdomstolens avgörande

Högsta förvaltningsdomstolen avskriver målet.

Mål nr 712-12, föredragande Engsbråten

Litteratur: prop. 2001/02:127 s. 221 f.; prop. 2010/11:165 Del 2 s. 1030.